

[Landbrugsministeren.]

kulsforekomster, og samtidig at støtte beskæftigelsen på egne, hvor befolkningen er hårdt ramt af arbejdsløshed.

Jeg håber, at det må være muligt i det udvalg, der skal beskæftige sig med dette lille lovforslag, at opnå enighed om dets gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

M. Larsen: Da der er udtalt ønske om udvalgsbehandling, skal jeg tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet. (Vedr. maksimumsbeløb for byggelån m. m.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1783; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3008).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Bladt: Det foreliggende forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet indeholder kun få og små ændringer i forhold til den gældende lov og kan ikke give anledning til mange bemærkninger.

I forslagens § 1 samt §§ 3—6 erstattes ordet „landarbejderboliger“ i den gældende lov med: „arbejderboliger på landet“. Derved bringes lovtæksten i overensstemmelse med lovgivningens karakter. Det var allerede forudsat ved lovens behandling i 1947, at en større kreds end de egentlige landarbejdere kunne komme i betragtning efter denne lov. Denne forudsætning har dog ikke, således som det rigtigt er anført i bemærkningerne til forslaget, helt været opfyldt i det ønskelige omfang i de forløbne år på grund af, at rådighedsbeløbet til udlån har været utilstrækkeligt. Der er dog i så

henseende sket en væsentlig ændring i den rigtige retning ved den udlånslov, der blev færdigbehandlet i forgårs her i dette høje ting, hvorefter rådighedsbeløbet til byggelån er blevet forhøjet med 7,5 mill. kr. årlig.

Der er en enkelt ting, som jeg gerne vil gøre en bemærkning om. Det forekommer mig noget uklart formuleret, hvem der kan søge lån i henhold til denne lov. I lovens andet afsnit, § 2, står, at for at kunne komme i betragtning skal man være beskæftiget ved normalt forefaldende arbejde på landet. Men så er spørgsmålet, om vi er enige om, hvad der er normalt forefaldende arbejde på landet. Vi ved, at først og fremmest er landbrugets arbejdere kvalificeret. I bemærkningerne til forslaget her nævnes mejerister, kontrolassistenter, skovarbejdere og teglværksarbejdere. Jeg har også bemærket, at man ved en tidligere behandling af denne lov har nævnt landpostbude. Jeg forstår det således, at lovforslaget må omfatte de grupper af arbejdere på landet, som i økonomisk henseende må siges at være ligestillede, f. eks. også dræningsarbejdere, grusgravsarbejdere, gartneriarbejdere, arbejdere, som fortrinsvis er beskæftiget ved kommunen o. s. v. Men hvorledes med arbejdere, som er beskæftiget f. eks. i et cementstøberi? Er det normalt forefaldende arbejde på landet? Efter min opfattelse skelnes der i loven heller ikke klart mellem faglærte og ufaglærte arbejdere, idet der netop nævnes nogle kategorier, som i hvert fald har en vis specialuddannelse.

Når dette spørgsmål har optaget mig en del, hænger det måske også sammen med, at vi i min valgkreds, i Augustenborgkredsen, har et særligt problem, idet vi har en af provinsens største industrivirksomheder, som ligger ude i en ren landkommune, Danfoss-fabrikken. Langt det største antal af fabrikkens arbejdere bor i landkommuner på Als. Disse industriarbejdere på landet, kan man kalde dem, vil efter min opfattelse ikke kunne komme i betragtning efter loven, men hvis virksomheden fortsætter den voldsomme udvikling, som den er inde i, vil det i stor udstrækning blive disse fabriksarbejdere, som kommer til at bo i arbejderboligerne, hvis de altså er så heldige at opnå lån, inden de får ansættelse på fabrikken. Jeg vil gerne spørge den højtærede land-